• vydává úřad městyse Trhová Kamenice • ročník 36 • leden 2007 • číslo 1

Krok času

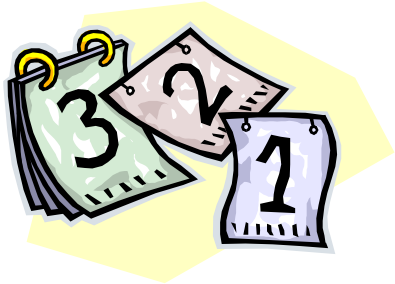

Trojaký je krok času
Váhavě se blíží budoucnost
Bleskově uplývá současnost
Věčně tiše kráčí minulost …

Aby člověk zachytil pomíjivý okamžik přítomnosti a neztratil se v uplývajícím proudu času, jenž s sebou odnáší řetězce krásných a hořkých chvil, vymyslil si **kalendář**. Ať jej kdysi dávno vytvářel podle opakujících se záplav velkých řek, jako tomu bylo třeba v Egyptě, ať se řídil pohybem Slunce či Měsíce jako v Číně, vždy mu šlo o to, aby nějak ukotvil svou přítomnost a zachoval zpočátku v zářezech na kmeni a dnes v počítačových databázích vše, co prožil.

Jakkoli se nám zdá, že je současný kalendář samozřejmý a starý jako lidstvo samo, cesta k němu byla značně spletitá. Jednotlivé úseky času se určovaly na základě pravidelnosti a opakování přírodních jevů na Zemi a na obloze, ale už stanovení začátku dne bylo u různých národů různé: Peršané a Egypťané začínali východem Slunce, Etruskové vítali nový den v poledne, Keltové, Arabové a Židé při západu Slunce. Rozdíly existovaly v nejstarších dějinách též při stanovení délky týdne, měsíce a roku – např. Aztékové a Mayové dělili rok na 18 měsíců po 20 dnech, starořímský rok se řídil podle Měsíce a měl 10 měsíců s 304 dny. S rozvojem civilizace však bylo třeba sjednotit letopočet i délku dne a týdne, aby nedocházelo ke zmatkům v komunikaci mezi lidmi.

Národy s vyspělou astronomií (jako Číňané či Řekové) poměrně záhy odvodily délku roku z oběhu Země okolo Slunce a stanovily ji na 365 a ¼ dne. Horší to bylo s počátkem letopočtu - Řekové počítali roky od pádu Tróje, Židé od stvoření Adama či od potopy světa, Římané od založení Říma. Teprve římský mnich Dionýsius Exiguus odvodil podle tzv. juliánského kalendáře z pověření papeže Jana I. rok, kdy se narodil Kristus, a ten označil číslem 1. Papež Řehoř XIII. pak v r. 1582 provedl rozhodující úpravu a zpřesnění juliánského kalendáře. Tzv. gregoriánský kalendář platí dodnes.

Všem čtenářům trhovokamenického občasníku přejeme do nového roku 2007 pevné zdraví, pohodu a úspěch v osobním i v pracovním životě.

Obsah zajišťuje a zpracovává ve spolupráci s obecním úřadem a kulturní komisí Ing. Blanka Němcová.
Uzávěrka příštího čísla bude ve středu 24. 1. 2007

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Poplatky na rok 2007

DRUH POPLATKU	VÝŠE POPLATKU	TERMÍN ÚHRADY
Za psa	50,- Kč za jednoho psa 120,- Kč za druhého a dalšího psa	Do **15.2.2007**
Za odpad	420,- Kč za jednu povinnou osobu 420,- Kč za rekreační objekt	Do **31.5.2007**
Za pronájem pozemků	Dle nájemní smlouvy	Do **31.1.2007**
Za hrob na místním hřbitově	300,- Kč za jeden hrob	Do **30.6.2007**

Usnesení č. 04/2006 ze zasedání zastupitelstva městyse Trhová Kamenice

konaného dne **13. prosince 2006** v 19hodin v sokolovně v Trhové Kamenici

Zastupitelstvo městyse

Bere na vědomí:

- zprávu o činnosti ZM za uplynulé období
- zřízení komisí:
  stavební komise - předseda Oldřich Pilný
  kulturní komise – předseda ing. Josef Janotka

Schvaluje:

- **rozpočtové provizorium** městyse na r. 2007
- **rozpočet** Svazku obcí Trhová Kamenice a Vysočina pro **plynofikaci** na r. 2007
- **rozpočtové změny** městyse k 30.11.2006
- obecně závaznou vyhlášku městyse Trhová Kamenice č. 1/2006 o místním **poplatku ze psů**
- obecně závaznou vyhlášku městyse Trhová Kamenice č. 2/2006 o místním **poplatku ze vstupného**
- obecně závaznou vyhlášku městyse Trhová Kamenice č. 3/2006 o místním **poplatku za užívání veřejného prostranství**
- obecně závaznou vyhlášku městyse Trhová Kamenice č. 4/2006 o místním **poplatku za provoz systému shromažďování sběru, přeprav, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů**
- v souladu s ust. § 84 odst. 4 zák.č. 128/2000 Sb. o obcích v platném znění a v souladu s ust. § 160 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, uzavření veřejnoprávní smlouvy s Městem Hlinskem o výkonu přenesené působnosti na úseku **projednávání přestupků** podle zák.č. 200/1990 Sb. o přestupcích, v platném znění dle předloženého návrhu
- v souladu s ustanovením § 84, odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích v platném znění, uzavření veřejnoprávní **smlouvy** s městem Hlinsko o výkonu pravomocí vyplývajících ze zákona o **obecní policii** v územním obvodu městyse Trhová Kamenice
- **zřízení finančního výboru**: předseda: Milan Linhart, členové: Hynek Odvárka, Jan Svoboda, Bc. Martin Pilný, Hana Paulusová
- **zřízení kontrolního výboru**: předseda: Miroslava Zdražilová, členové: Miroslava Kábelová, Lenka Rejholcová
- **rozpočtový výhled** městyse Trhová Kamenice na období r. 2007 – 2010
- **rozpočtový výhled Svazku obcí** Trhová Kamenice a Vysočina pro plynofikaci na období r. 2008 – 2013

Proč třídit odpad?

Důvodů je jistě několik. Jeden z nich je i ten, že firma EKO-KOM, a.s. poskytuje obcím, které třídí odpad příspěvek. Tato finanční odměna je závislá na množství odevzdaného vytříděného odpadu. Naše obec dostala v letošním roce 40.000,-Kč. O tuto částku byly sníženy náklady na likvidaci odpadu, což se promítlo na poplatku za odpad na rok 2007. Na jednoho obyvatele byl snížen poplatek z 460,-Kč na 420,-Kč. Správným nakládáním s odpadem šetříme nejen naše ovzduší, přírodu, ale i své peněženky. Tím, že jednotlivé druhy odpadů správně třídíme, umožňujeme jejich další zpracování. Z barevných kontejnerů putuje odpad na dotříďovací linku a odtud do zpracovatelských firem, kde vznikají nové výrobky - tento proces se nazývá recyklace odpadu.

Muzeum

Sezónu 2006 zakončila v budově muzea vánoční výstava a malý houslový koncert. Tak jako v předešlých letech i letos jste měli možnost navštívit různé výstavy, koncerty či přednášky, které zde probíhaly od června do září. V muzeu Trhové Kamenice byly k vidění nové zajímavé exponáty. Společně s rozhlednou se i tento náš kulturní stánek dostal do povědomí turistů.

Samozřejmě, že by si zasloužil lepší vzhled, aby byl naším důstojným kulturním stánkem. A nejen to. Potřebuje lepší přístupovou cestu, vytápění atd. Najednou to ale nejde. Dotace na opravu fasády a vnitřní rekonstrukci, o které jsme žádali se nepodařilo

získat. Podařilo se ale vybudovat potřebné sociální zařízení.

V uplynulém roce 2006 zde pracovala jako průvodkyně paní Olga Doubalová, nezištně jí pomáhala paní Danuše Čermáková a o to, aby bylo pro návštěvníky stále zajímavé naše muzeum, se staral pan Bohumil Hospodka. Všem tímto děkujeme.

STALO SE V NAŠÍ OBCI – PROSINEC 2006

- Začala úprava živého plotu u domu s pečovatelskou službou. Živý plot je již nevzhledný. Zároveň se řeší zabudování zábradlí, které by zajistilo bezpečný přechod obyvatel DPS na chodník k hlavní silnici. V loňském roce zde došlo k úrazu.
- Pokračuje výstavba chodníku na hřbitov. Z úsporných důvodů byla šíře chodníku upravena.
- V prosinci se pracovalo na rozpočtu na rok 2007 a rozpočtovém výhledu na rok 2007 až 2010.
- Byly vypracovány a schváleny vyhlášky městyse o místním poplatku za užívání veřejného prostranství, poplatku ze psů, ze vstupného a poplatku za odpad.

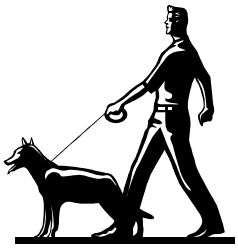

- Začátkem měsíce proběhlo v lesích v okolí Trhové Kamenice vojenské cvičení výsadkového vojska z Chrudimi.
- Domluvily se podmínky k zajištění spolupráce s Městskou policií Hlinsko, která bude zajišťovat pořádek v naší obci.
- Ze státního rozpočtu jsme získali dotace ve výši 7 mil. Kč na rekonstrukci základní školy.
- Blíží se dokončení stavebního projektu na infrastrukturu nové zástavby v lokalitě Svárov, kde by mělo vzniknout deset stavebních parcel.
- U sokolovny budou zaměřeny parcely na výstavbu garáží.

Informace z regionu

Od října 2006 je v Chrudimi otevřena regionální poslanecká kancelář Parlamentu ČR. Tato kancelář je k dispozici všem občanům našeho regionu a je otevřena v pondělí od 10 do 17hodin a ve středu od 12 do 17hodin. Adresa: Kancelář poslance Ladislava Libého, Resselovo nám. 76, Chrudim, tel.: 469 315 029, e-mail: libyl@psp.cz, www.liby.cz.

Informace z kraje

Po téměř roce byl v Pardubicích 4. prosince 2006 slavnostně otevřen rekonstruovaný most přes řeku Labe – most Pavla Wonky. Jeho rekonstrukce byla největší investicí Pardubického kraje v jeho šestileté historii. Je ve výši cca 220 mil. Kč a podařila se jen díky úvěru od Evropské investiční banky. V rámci otevření Wonkova mostu byla do jeho prostředního pilíře uložena pamětní schránka s poselstvím pro budoucí generace.

BLAHOPŘÁNÍ SPOZ

Hodně zdraví, radosti a životní pohody přejeme našim jubilantům, kteří v měsíci lednu 2007 oslaví svá kulatá životní výročí.

50 let Zdeněk Paulus, Trhová Kamenice

75 let Rudolf Kacafírek, Rohozná

Z NAŠÍ ŠKOLY

Pěvecký kroužek pod dočasným vedením paní učitelky Slavíčkové zahájil **2. prosince vánoční výstavu na místní faře** pásmem koled a básniček s vánoční tématikou. Tuto výstavu si nenechali ujít ani ostatní žáci, kteří ji navštívili se svými vyučujícími.

5. prosince zavítal do školy **Mikuláš** v doprovodu anděla a několika čertů. Těchto rolí se s nadšením zhostili žáci deváté třídy. Všechny děti dostaly mikulášskou nadílku. Zlobivci se trošku

obávali, aby neskončili v pekle, ale nakonec vše dobře dopadlo. Škola neutrpěla žádné ztráty na životech.

V kalendáři je sice prosinec, ale počasí zimu zatím nepřipomíná. Proto se žáci druhého stupně vydali **12. prosince** za zimním sportem s **bruslemi** na krytý stadión do Hlinska.

Divadelní soubor **Dividlo** působí již sedmnáctým rokem na Základní škole Krouna pod vedením trhovokamenického rodáka, pana učitele Mgr. Romana Tlapáka. Tento soubor přivezl do Trhové Kamenice své zdařilé představení **Strašidlata**. Především bychom chtěli poděkovat tělovýchovné jednotě Sokol Trhová Kamenice, která pro naše děti toto představení zajistila.

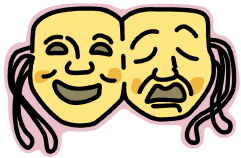

Poslední školní den v tomto roce jsme si společně zazpívali vánoční koledy, které se rozléhaly po celé školní budově. Ve třídách proběhly tradiční vánoční besídky a děti si vzájemně nadělily drobné dárky.

Na závěr bychom chtěli popřát všem občanům hodně zdraví, štěstí a radosti v novém roce 2007.

Ředitelství ZŠ oznamuje:

Dne **11. ledna 2007** proběhne na naší škole Den otevřených dveří.

Dne **24. ledna 2007** od 11 do 16 hodin se koná **zápis dětí do první třídy**.

MATEŘINKA

Ohlédnutí

Prosinec je vždy nabytý událostmi. Na začátku nás navštívil **sv. Mikuláš** s čertem a dětem za básničku, hezké chování či alespoň slib, že se polepší, nadělil balíček dobrot a něco na hraní. Na čerty a andílky jsme si také sami hráli.

Při **Čertovském dni** děti soutěžily v přenášení „žhavého" bramboru, v hodu bramborem do hrnce, ocasem i čertovským kožichem a dalších čertovských disciplínách. Naučily se čertovské básničky, písničky a tanečky (šlapák, rejdovák) a zahrály si pohádku Čert a Káča. Čerty si také nakreslily.

Při **Andělském dni** na nás čekala andělská koulovaná s novinami, fotbal s novinami vycpanými

polštáři, úklid na nebi, vaření kaše, přenášení dopisu Ježíškovi a záclonová kutálená. Andílky si děti vyrobily otiskováním dlaní.

11. 12. nás navštívil **trubadúr Jaroslav Jung** z Pardubic s pohádkou Tři prasátka, krásnými loutkami a spoustou neobvyklých hudebních nástrojů,

se kterými jsme se směli vyfotografovat.

Další **divadlo** jsme zhlédli v kulturním domě, tentokrát to byla Strašidlata v podání dram. kroužku při ZŠ Krouna.

Navštívili jsme také **vánoční výstavu na faře**. Betlémy, prostřená sváteční tabule a starodávné

dárky pod stromečkem se dětem moc líbily.

20. 12. jsme rodiče a prarodiče pozvali na **vánoční besídku** do MŠ. Děti vystoupily s pásmem Betlém plným koled, básniček a tanečků. Za odměnu je čekalo malé pohoštění a pak zazvonil zvoneček, který děti důvěrně znají. Ohlašuje se jím Ježíšek a pak se jen z povzdálí usmívá nad rozzářenýma očima dětí a nadšenými výkřiky radosti.

Hračky do školky už máme rozbalené, ale ta nejlepší nadílka děti ještě čeká. Přejeme jim a Vám čtenářům, aby ty letošní Vánoce byly opravdu krásné a nezapomenutelné. Na shledanou v novém roce!

Poděkování

Děkujeme za sponzorování mateřské školy panu Z. Dubskému, fa. Dremo a panu Ing. J. Janotkovi.

Přejeme hezké Vánoce a úspěšný nový rok.

FARNÍ OKÉNKO

Vánoční doba, která začala v noci před Slavností Narození Páně /u židů začínaly svátky ji v předvečer/, vrcholí svátkem Křtu Páně. Pravoslavná církev obě události slaví společně v den Epifanie /zjevení/ Páně. Ale například i v Itálii se dříve „Pefana" /6. ledna/ v rodinách oslavovala více než „Natale"/25.prosinec/. Možná není každému známo, že stavění Betléma na Svatopetrském Náměstí zavedl až Jan Pavel II. Od narození Ježíše do události jeho křtu uběhlo 30 let, ale obě byly stejně významné: ukázala se Boží sláva – *„Projevila se Boží dobrota a láska k lidem"* /Bible: Tit 2.11/.

V betlémské jeskyni se Spasitel v podobě novorozeného dítěte „zjevil" Panně Marii a Josefovi, dále pastýřům a mudrcům z východu. Při Janově křtu na břehu Jordánu „předchůdce" poznává toho, „který má přijít". Za Janem Křtitelem totiž přicházeli do pouště všichni, kteří očekávali Boží království a na znamení pokání za své hříchy se od něj nechávali pokřtít. Ježíš však přichází jako beránek Boží, který na sebe vezme hříchy světa. Jako ten, který bude křtít Duchem svatým. Janu Křtiteli je jeho tajemství odhaleno hlasem Otce nebeského, který Ježíšovi říká: *„Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil!"* /Mk 1,11/

Tím začíná Ježíšovo veřejné působení. Až bude po třech letech končit smrtí na kříži a vyvrcholí zmrtvýchvstáním, tehdy Ježíš dá svým apoštolům příkaz*: „Jděte do celého světa, učte všechny národy a křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal"* /Mt 28,20/.

Když potom Petr a ostatní ze Dvanácti hlásali evangelium, pak ti, kteří byli jejich slovy zasaženi v srdci, se nechali pokřtít a přidali se k učedníkům. Vytvářeli společenství bratří a sester, setrvávali v učení apoštolů, shromažďovali se v den Páně k modlitbě a lámání chleba.

V dnešní sekularizované společnosti se mnozí dívají na víru s despektem. Někteří rodiče, kterým už cesta do kostela zarostla, přicházejí se žádostí o křest svého dítěte, ale je zapotřebí si uvědomit, že stejně jako v době Ježíše a apoštolů, tak i dnes to základní je rozhodnutí přijmout Ježíše ve víře. A *„těm, kdo jej přijmou, je dána moc stát se Božími dětmi" /Jan 1,12/. „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný"*/Jan3,16/.

Pavel Čtvrtečka

LÉKÁRNICKÉ OKÉNKO

V tisku se občas objevují zprávy o příznivém vlivu **konzumace vína** na lidské zdraví, bývá zmiňován také takzvaný francouzský paradox. Tento termín vystihuje skutečnost, že ve Francii je nižší úmrtnost na choroby srdce a cévního systému, ačkoliv strava Francouzů tomu neodpovídá. Proto je víno a látky v něm obsažené předmětem zájmu vědců.

Víno bylo již v minulosti používáno jako lék, používalo se například pro vyluhování léčivých rostlin, usušené listy sloužily proti průjmu a sušené plody naopak při zácpě.

Bylo zjištěno, že látky obsažené ve víně pomáhají obnovit funkci srdce po zátěži způsobené nedostatkem kyslíku, účinkují protizánětlivě a několika různými mechanismy účinku působí preventivně proti ateroskleróze – jednak omezují shlukování krevních destiček, jednak blokují tvorbu látek, které jsou složkou plátů usazujících se na vnitřní straně cév, účinkují i proti stárnutí buněk, také způsobují uvolnění cévní stěny.

Dokonce byly uskutečněny studie, které potvrdily souvislost mezi konzumací vína, výskytem chorob srdce a cév a také nádorových onemocnění. Je ale nutné uvést, že pití vína má i své nežádoucí účinky, spojené především s obsahem alkoholu. Patří k nim bolesti hlavy a riziko alkoholismu při zvýšeném příjmu. Preventivně je totiž doporučováno konzumovat pouze 200 ml až 300 ml týdně, vhodnější jsou vína červená, která obsahují větší množství látek s výše uvedenými účinky, ale i vliv bílých vín je pro zdraví příznivý.

A patrioty jistě potěší, že česká a moravská vína jsou zdraví stejně tak prospěšná jako ta ze zahraničních vinařských oblastí.

Na zdraví do Nového roku vám připíjí
Jitka Mičulková.

PROGRAM KINA LEDEN 2007

12. ledna v 18hod.	**Strážce** Film USA. Ve 141leté historii Tajné služby nikdy nebyl zrádce…… až do teď.	Ml. příst. Vst. 20/40,-Kč
19. ledna v 18hod.	**Potomci lidí.** Britský film.	Ml. příst. od 15let Vst. 20/40,-Kč
26. ledna v 18hod.	**Malá Miss Sunshine** Film USA.	Ml. příst. Vst. 20/40,-Kč

Vše nejlepší v novém roce přeje svým divákům Kino.

PROBĚHLO

Volejbalový oddíl

V sobotu **2. prosince** se naši volejbalisté z TJ Sokola Trhová Kamenice zúčastnili **volejbalového turnaje** v Horním Bradle. Soutěžilo pět družstev - Hlinsko, Křižanovice a dvě družstva

z Horního Bradla. Naše družstvo se umístilo na 3. místě.

Vánoce v muzeu

V budově muzea proběhla od **2. do 17. prosince** 2006 výstava **Vánoční svátky o pár let zpátky**.

Cesta za betlémským světlem

Již popáté jsme si mohli **23. prosince** zazpívat koledy se svými spoluobčany pod rozsvíceným stromem na náměstí v Trhové Kamenici a rozhořet své svíce pokojným betlémským světlem.

AKTUÁLNÍ POZVÁNKY

Plesová sezóna začíná…

Myslivecké sdružení Chrudimka Trhová Kamenice si Vás dovoluje co nejsrdečněji pozvat na svůj tradiční **myslivecký ples**. V sobotu **13. ledna 2007** v místní Sokolovně v Trhové Kamenici jsou vítáni všichni, kdož si chtějí s chutí zatančit, pobavit se, zazpívat si, provětrat si chuťové buňky nebo jen tak být u toho, když je někde dobrá nálada. Všichni se máte na co těšit – na hudbu, na vyhlášenou zvěřinovou kuchyni, na tradiční mysliveckou tombolu, kterou žádná jiná tombola nemůže napodobit. Začátek je ve 20.00 hodin.

…a pokračuje…

SRPDŠ vás zve na tradiční společenský ples v pátek **16. února. 2007** od 20:00 hodin v sokolovně v Trhové Kamenici.

K tanci a poslechu hraje Music Team pana Petruse. Na účastníky čeká bohatá tombola.

TIP NA VÝLET

Liberecký aquapark láká

Po roční odmlce se opět objevují hlasy a prosby o uspořádání **výletu s dětmi do libereckého aquaparku** v zábavném Centru Babylon. Ta možnost tu je třeba pro období únor – březen. Se svým případným zájmem se hlaste u Josefa Janotky (tel.469 333 280 **) do 20. ledna 2007**. Dáme dohromady společný možný termín, zajistíme vstupenky, které nás, jak je již pravidlem, přijdou na 80 % skutečné ceny a vyrazíme za zábavou vodních radovánek pro malé i pro velké.

V příštím čísle Občasníku se dozvíte celkovou odezvu k této výzvě a podrobnosti k odjezdu. Nezapomeňte, svůj zájem sdělte **do 20. ledna** panu Josefu Janotkovi.

Masopust

Sobota **3. února** bude žít na Veselém Kopci ve znamení masopustu.

Tradiční obchůzka masopustního průvodu v podání vesnické skupiny z Vortové u Hlinska. Od 10 do 16 hodin.

Mimo konání masopustu je Veselý Kopec až do zahájení nové sezony UZAVŘEN.

POJĎTE S NÁMI ZA KULTUROU

Společenský ples

Na sobotu **20. ledna** od 19.30 hod. vás srdečně zvou Jednota Orel a MO KDU-ČSL Hlinsko na **společenský ples** v sále hlinecké Orlovny. Vstupné: 80,-- Kč.

Předprodej vstupenek: Sodomkovi (tel. 469 319 075).

Divadelní zážitek

V pondělí **22. ledna** od 18.00 hodin se v Komorním divadle v Hlinsku nechte překvapit **divadelní komedií** Richarda Baera **Smíšené (Po)city**. Milostná romance lidí středního věku plná ozdravujícího humoru. Autor zde ukazuje zdravé „seniory" plné síly, nikoliv zahořklé, nemocné starce…

Hrají: Jana Hlaváčová, Petr Kostka, Jaroslav Satoranský a Ladislav Hampl/Josef Zyka.
Režie: Luděk Munzar

Autorem hry je rodák z New Yorku Richard Baer, který napsal více než 200 televizních scénářů, mezi jiným napsal i několik dílů M.A.S.H. Absolvovala velice úspěšnou šňůru po Americe, Austrálii, ale největší úspěch v Evropě zaznamenala v Německu a Rakousku. V roce 1994 měly Smíšené (po)city premiéru ve vídeňském Josefstadtu, kde se hrály bez přestávky šest měsíců.

Komedie pojednává o dvou stárnoucích přátelích Christine a Herrmannovi. Lidský příběh je plný laskavého humoru, jiskrných dialogů a jímavého hlubokého citu s překvapivým koncem. Díky Baerovu

inteligentnímu dialogu je publikum vtaženo do děje plného lásky a sexu lidí starších šedesáti let. Romantický námět hry je časem neomezený a bude se líbit i těm největším cynikům. Nenechte si proto ujít Smíšené (po)city. Tuto vtipnou, dojímavou, nostalgickou hru budete opouštět skvěle naladěni.MKK

Předprodej vstupenek v IC, Husova 41, tel. 469 312 349.

Pro sportovce

Upozorňujeme nadšené plavce, že hlinecký plavecký bazén má svůj **sanitární den** v pondělí **8. ledna.**

Zájezd na muzikál

Cestovní agentura BBS Hlinsko pořádá zájezd na nedávno prvně představený **muzikál Golem**. Jedná se o představení v sobotu **17. února 2007** v pražském divadle Gubernia. V ceně 450 a 750,-Kč je zajištěna vstupenka a doprava autobusem z Hlinska přes Trhovou Kamenici. K dispozici máme **do 15. ledna 2007 omezené množství míst**. Hlásit se můžete nejdéle do tohoto data u pana Josefa Janotky (tel. 469 333 280). Nedávná premiéra muzikálu představila své hvězdné obsazení. V hlavních rolích se představili : Petr Kolář, Kamil Střihavka, Petr Muk, Jiří Korn, Bohouš Josef, Petra Janů, Ilona Czáková, Petr Štěpánek, Josef Vojtek, Linda Finková… Autorem hudby je Karel Svoboda.

Velkolepý historický příběh z dějin staré židovské Prahy za doby císaře Rudolfa II. Autor scénáře se při stavbě příběhu muzikálu Golem nechal velmi volně inspirovat nejrůznějšími variantami legend o tajemné bytosti, která je na svět povolávána vždy, když je zapotřebí postavit se na ochranu Židů a vystavěl příběh zcela nový, originální, jehož děj se odehrává koncem 16.století. Kromě klasických postav autor připsal i postavy zcela nové, které nejenže spoluvytvářejí výtvarně vděčnou, sugestivní atmosféru Prahy té doby, ale hlavně vnášejí prvky napětí či humoru do příběhu, ve kterém Golem dostal nečekaně i schopnost milovat.

BYLO O NÁS NAPSÁNO…

Čas od času si můžeme přečíst o Trhové Kamenici

Fara nyní slouží jako multikulturní stánek

Poslední duchovní František Ranecký byl zavražděn

MIROSLAV KRČIL

Trhová Kamenice - Objekt bývalé fary je nejstarší dochovanou budovou v obci. Má číslo popisné jedna a původně byla postavena jako rybniční tvrz. Dnes ji Trhovokameničtí postupně mění na multikulturní zařízení.

Jako fara už objekt neslouží více než 60 let. Poslední duchovní, který tady bydlel, byl zavražděn nacisty. "Byl to farář František Ranecký. Zabili ho na úplném konci války v květnu 1945 v přízemí fary. Od té doby objekt chátral. Nějaký čas v něm bydlel bývalý ředitelník ze sousední školy," vysvětluje starosta Pavel Kábele. Obec získala objekt v roce 2000 od církve za symbolickou jednu korunu ve velmi neutěšeném stavu. "Kompletně jsme rekonstruovali střechu, vyměnili okna, opravili přízemí a vybudovali sociální zařízení. Zřídili jsme tady obřadní síň a v prvním patře muzeum," podotýká Pavel Kábele. Drtivou většinu nákladů v řádech milionů korun přitom hradila obec ze své pokladny. V budově jsou však nadále volné prostory. Mají být upraveny pro knihovnu a vzniknout zde má také studovna.

Objekt bývalé fary obec už šest let postupně rekonstruuje. **Foto: Obec Trhová Kamenice**

i v novinách. Tento článek vyvolal následující reakci:

K článku z úterý 19. prosince 2006 Deník Moje Chrudimsko.

Když jsem si náhodou přečetl obsah shora uvedeného článku, tak jsem nevěřil svým očím a nevěděl jsem, zda se mám smát či plakat nad uvedenými bláboly.

Posledním duchovním nebyl František Ranecký a nebyl zavražděn nacisty v posledních dnech války a fara nebyla neobydlena celých 60 let.

Skutečnost je trochu jiná a zde jsou fakta:

Když vstoupíte do fary, hned na pravé straně je deska na památku zavraždění pana faráře Oldřicha Kučery dne 8.5.1945. Dále fara nebyla neobydlena 60 let jak je uváděno, ale skutečnost je následující:

Do Trhové Kamenice nastoupil po válce dp. Josef Ranecký. Podle mého těsnopisného záznamu z projevu z prosince 1960 nad rakví, kdy pochovával mého dědu, kostelníka Bohumila Němce uvádím:… Bylo to před patnácti lety, přesně 6. června 1945, kdy jsem poprvé přijel do Kamenice před kostel a rozhlížel se kam a co teď, když přichází v Pánu zesnulý, aby mne uvedl do opuštěné fary….V té době však ještě ve faře byla nějaká komandatura rudé armády, proto asi po dobu šesti týdnů spal u nás. Později, když se fara dala do pořádku a byla k obývání, bydlel na faře celou dobu až do roku 1975, kdy byl pan Josef Ranecký povýšen na děkana a při poslední mši svaté v kostele v Kamenici ještě všem nám poděkoval a odešel na nové působiště do Přibyslavi. V Trhové Kamenici tedy působil třicet let a v Přibyslavi 10 let. Zemřel 11. října 1985 a pochován je v Pohledu, ve svém rodišti, v rodinném hrobě. Pohřeb byl 18. října 1985, nejprve rozloučení v Přibyslavi a poté v Pohledu a mnozí z nás se pohřbu zúčastnili.

Jako pamětník jsem celou dobu p. faráři ministroval, kostelničil, kdy to potom převzal pan Šotola.

Svou poznámkou jsem chtěl jenom uvést věci na pravou míru a připomenout, že je dobré dávat k disposici novinářům skutečná fakta, neshazovat se a neumožnit tak redaktorům rozšiřovat již běžné novinářské kachny, protože nás, kteří to pamatujeme, to jenom uráží.

Václav Němec starší

SLOUPEK HISTORIE

Pokračování z minulého čísla ….

Kapitola IV.

Já chtěl Tě vésti k oltáři

Na konci hráze, kde rybník už přecházel do luk, jako nějaká středověká tvrz, ze tří stran chráněná vodou, je dvěma maličkými okénky vítala hájovna porybného. Návštěvu ohlásili zlí psi Sultán a Hektor, štěkali a vzpínali se na řetězech jako cirkusoví koně a nato vyběhla ze síně paní hajná, ukláněla se a zdvořile vítala vzácné hosty, pro které vždycky měla v chladném haltýři hrudku znamenitého másla a džbánek kyselé smetany. Na lavičkách na malém

dvorku bylo opravdové procul negotiis. (Z latiny - občerstvení - pozn. B.H.) Ždírecká silnice byla kdesi na druhém břehu Chrudimky a kamenitá cesta do Hlinska namáhavě stoupala do lesnatého kopce za Dvorcem, tichá pohoda ležela nad tím zapomenutým kouskem světa, ledaže občas v borovinách na Buchtovce krátce zavolala kukačka.

Zadní rybník - od stavidla k silnici na Hlinsko

Paní hajná přála lásce obou mladých lidiček, srdečně zvala, aby přišli častěji, a třeba sami, a v duchu předpovídala to, že z nich jednou bude šťastná manželská dvojice. Veselí kolegové Tichovský a Tuláček si při obědě v Schulzově hostinci Karla dobírali a žertem zpívali „Ta maličká, ta je má", nebo „Lepší je ta malá holka, nežli je ta veliká". Rais, který by si to od jiného nenechal líbit, se na kolegy nezlobil a jen se usmíval.

Takové byly roky 1877 a 1878, roky Karlovy a Karliččiny mladé lásky, kterou nic nekalilo.

Ale přišlo září 1878 a inspektor poslal do Kamenice učitelku aprobovanou. Jmenovala se Marie Hrozná a narodila se v italském Miláně, kde býval její otec úředníkem, dokud ten zaalpský kraj náležel k rakouské říši. Samostatné místo pro učitelku industriální na škole systemizované ještě nebylo, a Karlička byla nyní přespočetná. Stála před otázkou: má zůstat doma a čekat, či se má ucházet o školu větší, kde by mohla učit jenom ručním pracem? Radila se s Raisem, radila se s otcem, došla i za panem řídícím a nakonec se rozhodla, že tedy zůstane u tatínka, zvlášť, když ji Macháček ubezpečoval, že co nejdřív bude zřízeno takové místo i v Kamenici. Ale budu se učit, zahálet nebudu! slibovala si, připravím se k externí zkoušce na pražském pedagogiu, abych měla aprobaci i literní. Raisovi se její odhodlání líbilo. Sám byl pořád samá kniha a samé studium a i on se chystal ke zkouškám: chtěl mít co nejdřív první odbor pro měšťanské školy, způsobilost pro češtinu, zeměpis a dějepis. Práce je to velká, ale přece se ještě Karličce nabídl, že jí v jejím studiu bude pomáhat. „Staročeskou mluvnici, psychologii, logiku a zákony potřebuji i já, právě tak hvězdářský zeměpis a mnohé partie ze všeobecného dějepisu", vysvětloval dívce, když měla obavy, že se tím bude zdržovat od svých vlastních příprav.

A tak nastaly dny pilného studia. Do noci vysedávali v rohovém pokoji nad knihami a za pěkné podzimní pohody si je brávali i na procházky. V úvozové cestě k Zubří, v Dolících nebo v Chrastinách mívali nerušený klid, jen na vzdálených polích se shýbaly ženské nad brázdami brambořišť a pasáci hus prolézali lískové keře. Karla nemohla mít informátora svědomitějšího. Z mluvnické syntaxe a z poetiky, z logiky a z dějin vychovatelství měla strach, ale Rais jí všechno dovedl vyložit tak pochopitelně, že lehce porozuměla všemu. Přešla zima, nastalo jaro 1879. Ale tentokrát pro ně bezy a jasmíny nevoněly, bílé a rudé pivoňky pro ně nerozkvétaly. Blížily se zkoušky, bylo třeba poslat písemnou přihlášku. A najednou Karla zaváhala. Za těch osm měsíců látku s Raisem sice probrali, ale jista si není, zdá se jí, že její vědomosti jsou jen povrchní a nepevné a největší obavy má z matematiky, z chemie a z fyziky. Marně jí Karel domlouvá, ten pocit méněcennosti zná, míval ho před všemi zkouškami, ale musí ho překonat, musí si věřit. „Ale vždyť já si ani nemohu věřit", naříká slečna, „tys tu látku studoval na učitelském ústavě celá čtyři léta, a mně by mělo stačit těch pár měsíců? Nene, já mám najednou v hlavě úplné vakuum, já nevím nic, ale docela nic, a nechtěj na mně, abych se hlásila. Čemu jsem se s tebou naučila, toho si vážím, to se mi ve škole dobře hodí, ale s literním učitelstvím se loučím. Nestačím, zůstanu u své jehly a pletacího drátu. Zaklepu v Chrudimi, zeptám se v Chotěboři, v Pardubicích a jinde, snad někde budou mít pro mne místo industriální."

„To tu mám zůstat bez tebe?" trpce vyčítal Rais. „Budu tě všude vidět, kamkoli se podívám, škola, tenhle starý dům, všechny cesty, co jich kolem Kamenice je, to všechno mi bude připomínat tebe, jen tebe, Karlinko."

„Zvykneš si, Karlíčku. Máš před sebou zkoušky, čekají na tebe v Hlinsku, budeš pokračovat ve své práci literární. To tě odvede od trapných myšlenek, budeš mít radost, když se ti něco podaří."

„Nepřesvědčíš mě, Karlinko. Mám tě rád a ten cit je silnější než všechno ostatní, a budu-li třeba sedět v neděli u varhan, budu tě vidět v učitelské lavici tam u pravého kostelního vchodu, jak se díváš od svých modliteb po očku na mne, jak se usmíváš a slabounko mi kyneš hlavou. Počkej ještě rok, ne, snad už jen půl roku, inspektor chce tu přece systemizovat místo pro učitelku industriální, pan řídící to bezpečně ví, a budem zas pohromadě."

„A co když takové místo nezřídí?"

„Pak se vezmeme, Karlinko. Slíbili jsme si to. Věříš mi přece, viď?"

„Věřím, Karlíčku, nikdy jsi mne nezklamal a vím, že myslíš všechno doopravdy. Maminku už nemám, tatínek je vetchý a mrzutý, mám jen tebe, mám ráda jen tebe a dám za tebe všechno, třeba i svůj život." Oči se jí zalily slzami, světlá hlava se oddaně položila na Karlova prsa.

Říci si nedala. Ona, která se jindy ochotně podvolovala Raisovým radám a viděla v něm člověka na výsost moudrého a rozvážného, tentokrát neposlechla. V září 1879 se loučili. Karlinka přijala místo industriální učitelky v Brandýse nad Orlicí. Když bylo zapotřebí, zaskočila za onemocnělé kolegy i jako síla literní. Rais se věnoval pilnější činnosti literární, pokračoval ve studiu, o všem jí psal, se vším se jí svěřoval. Několikrát ji v jejím novém působišti i navštívil. Dne 23. května 1880 otiskl v Poslu z východních Čech rozmarný fejeton, který takovou jeho cestu popisoval. Začínal:

„Dovol mi, velectěný čtenáři, kratinkou otázku: jel jsi již někdy za holkou? - Prosím, přiznej se bez okolků. Kdyby byl člověk sebe chladnější krve, jede-li

za holkou, Ťuká mu srdce bouřlivěji, krev bystře protéká žilami, tělo se vzpruží, duch osvěží a člověk flegmatický div že nezajásá. Inu - inu!

Představ si mne, spanilá čtenářko, za parného dne letního mezi zlatým klasným kožichem po mezi utíkajícího k nádraží. Pot hrne se mi se skrání. Tvář - nemýlím.li se - mám zbarvenou do purpurova. Můj ty bože - vždyť jedu za holkou!"

V lednové konferenci 1880 oznámil Macháček sboru, že i na jejich škole bude zřízeno systematizované místo učitelky ručních prací. Vybídl místní školní radu, aby na tuto okolnost slečnu Karlu Burešovou v Brandýse nad Orlicí upozornila. Nevíme, jestli to rada udělala. Ale oznámil jí to s radostí Rais a těšil se, že ji zas brzo bude mít u sebe. Inspektor čekal na ni celý rok, jistě to bylo na Macháčkovu přímluvu, ale Karlinka žádost nepodávala. Nikdo si to nedovedl vysvětlit. A přece se brzo v Kamenici sešli. Ale za jakých okolností!

Na podzim toho roku 1880 bydlel Rais s panem Burešem pod jednou střechou. Pokoj v Linhartově domě za kostelem proti poště byl zbytečně veliký a studený. Mnoho se v něm spálilo, a proto si najal úzký pokojík u Cellarů, hned vedle své třídy a jen přes chodbu od kuchyně Burešovy. A tehdy začaly chodit z Brandýsa ony znepokojující listy, na které si už stěžoval paní Gabriele a které plnily jeho i starého pána velkými starostmi. „Bojím se, pane učiteli", svěřil se Bureš Raisovi se svými obavami hned po první takové zprávě, „aby to nebyla ta neblahá nemoc, která tolik v naší rodině řádí a která mě připravila o ženu i o starší dceru. Bojím se to vyslovit - aby to nebyly souchotiny! Vždyť mám už jen Karlu, a kdyby mi odešla, zůstanu tu na tom světě sám, starý, opuštěný člověk, kterému nikdo vody nepodá, kterému nikdo nepomůže, kdyby se rozstonal. Jen ať mi to děvče zůstane, já bych to nepřežil, jen to ne, jen to ne!" A stařec pohlédl na Raise zoufalýma očima, jako by ho prosil o slovíčko útěchy, které by rozptýlilo jeho těžké starosti.

Raisovi bylo Bureše líto. Byl to málomluvný, do sebe uzavřený člověk, pravý opak své přívětivé a společenské dcery. U Schulzů s ním nějaká zábava nikdy nebyla, spíš se hosté pošťuchovali, když hrozil do klece starému, opelichanému špačkovi, když ho kapesníkem zaháněl do kouta, ať tolik nekřičí, kdo ho má pořád poslouchat! Rais srdečně objal nachýlená ramena člověka, který se bál, že zůstane na stará kolena sám. Těšil ho, jak dovedl, a hned složili Karle společný dopis, ať neodkládá a jde k lékaři, ať se dá vyšetřit, jistě to není nic nebezpečného, ale léčit se musí, aby si někdy nevyčítala. A končili nadějí, že příští psaní už bude veselejší.

Ale nebylo. Slečna je nechtěla strašit, ale z jejích řádků vyčetli, že je stále hůř a hůř. Karlinku školní práce vysilovala a sotva se dočkala vánočních prázdnin. Do Chrudimě pojede vlakem, odtud do Nasavrk poštovní bryčkou a domů pak na saních. Ale snese tu dlouhou jízdu za ledového větru, který se u rohozenské myslivny vždycky tak divoce točí? Zalkl by ji, vždyť se jí už tak těžko dýchá. A tak v posledním dopise požádala: „Pošli mi, Karlíčku, krytý kočár s peřinami a ať na mne čeká už na chrudimském nádraží. Jinak se té cesty neodvážím. To by byla má smrt!"

A takhle se před Štědrým dnem 1880 vrátila slečna Karla Burešová tatínkovi a Raisovi. Nemoc ji silně poznamenala. Už to nebyla žena plných a růžových tváří, obličej měla přepadlý a bledý a oči, dříve živé a usměvavé, dívaly se smutně a marně se pokoušely o radostnější pohled. Náhle se zastřely mlhou, z nemocných vpadlých psrou se vydral bolestný vzlyk a dívčino tělo kleslo Karlovi bezmocně do náručí. O návratu do školy po svátcích nebylo ani řeči, a tak brandýský ředitel Tobiáš v učitelské konferenci 28. prosince 1880 hlásil, že slečna kolegyně Karla Burešová je nemocna, a že se pravděpodobně do školní služby už nevrátí.

V pokoji vedle Raisovy třídy nebylo nemocné dobře. Skleněnými dveřmi bylo všechno slyšet, každé slovo, každý krok, každé skřípnutí dřevěných lavic, a třebaže se bránila, musela ustoupit domluvám a přestěhovat se do tiché světnice v prvním patře Panského domu, který měl číslo 68. V noci a dopoledne vysedával u ní otec, odpoledne přicházel Rais a přinášel si práci. Psal denní přípravy, opravoval úlohy. Když se na schodech ozvaly jeho lehké kroky, vstávala Karlička z lenošky a kráčela mu naproti, snažila se jít pevně, pokoušela se o bezstarostný, spokojený výraz. Bývaly dny, kdy se cítila svěžejší, měla klidnou noc, kašel ji nebudil, dýchalo se jí lehčeji, snad její mladé tělo ještě zvítězí. V takových chvílích ji i četba více bavila, měla na nočním stolku malou pyramidu knih, Karel ji pravidelně zásoboval, v posledních letech si zvláště oblíbila Svatopluka Čecha, jeho barvitý, epický sloh, a ráda se svěřovala, co se jí zejména zamlouvalo.

Zajímala se o Karlovu literární práci, znala všechny jeho pseudonymy, s nimiž své příspěvky do časopisů podpisoval, jednou to byl K. H. Hůrský, jindy Prokop Bodlák, jindy pouze KR. Byla hrdá na to, že je děvčetem spisovatele. „Pamatuji to jako dnes", vzpomínala jednou, „bylo to v dubnu 1878 a pan řídící mi půjčil Posla z Budče, že v něm najdu něco zajímavého. Dychtivě jsem číslo otevřela a našla tvůj fejeton, Karlíčku. Jistě jsem tehdy radostí zčervenala, když jsem pod ním čtla tvé jméno. Vždyť já až do té doby ani nevěděla, že píšeš."

„To byl můj první literární debut", usmíval se Rais, „a podle toho ten článek také vypadá. Jediná věta není v něm optimistická. Jen samá lopota, bída a hlad. Do divné tóniny jsem to tenkrát zabrousil."

„Ale psal jsi pravdu. Líčil jsi život, jaký v těch chaloupkách na Zubří, v Hluboké nebo na Petrkovech vládne. Lidé tam chodí zedření a zestárlí, cožpak při té stravě mohou vypadat jinak? Brambory a zelí, zelí a brambory, to je jejich denní jídlo a nemaštěné škubánky jenom v neděli. Světničky mají pod těmi došky nízké a dusné, na zimu pobíjejí dveře slamou a pytli, okénka ucpou mechem nebo pilinami a zvenčí obrovnají chalupu poleny a lesním chvojím. Kyselý a těžký vzduch bys mohl krájet, protože v jednom koutě hlídá koza právě vylíhlá kůzlata, ve druhém natahuje zobák husa a sedí ještě na vejcích a v třetím visí od stropu konouška s nemluvnětem. Tak se na našich Železných horách žije ještě dnes a kdybys psal ten fejeton teď, nemohl by být veselejší. Ale od těch dob už uplynuly tři roky a ty sis už našel svůj raisovský styl. V redakcích už tě znají. Jak to napsal Neruda v tom vzácném dopise? Že ti děkuje za tvůj svižný spisek. Tak se o tvých Trnech vyjádřil náš přísný literární kritik. A kybych měla hovořit o sobě, mně se líbí všechno, co, Karlíčku, napíšeš."

Pokračování příště ….

Rozpis pohotovostních služeb stomatologů

I. čtvrtletí 2007

Měsíc	Datum	Den	Titul	Jméno	Příjmení	Místo pohotovostní služby			Poznámka
Leden	1.1.	Nový rok - pondělí	MUDr.	Eva	Krejčí	Krouna		350	
	6.1.	Sobota	MUDr.	Libor	Bačkovský	Hlinsko	Družstevní	1401	
	7.1.	Neděle	MUDr.	Libor	Bačkovský	Hlinsko	Družstevní	1401	
	13.1.	Sobota	MUDr.	Jan	Konývka	Hlinsko	Poličská	444	ETA
	14.1.	Neděle	MUDr.	Jan	Konývka	Hlinsko	Poličská	444	ETA
	20.1.	Sobota	MUDr.	Zdena	Janovská	Trhová Kamenice	Hlinecká	64	
	21.1.	Neděle	MUDr.	Zdena	Janovská	Trhová Kamenice	Hlinecká	64	
	27.1.	Sobota	MUDr.	Josef	Cimburek	Skuteč	Tyršova	386	
	28.1.	Neděle	MUDr.	Josef	Cimburek	Skuteč	Tyršova	386	
Únor	3.2.	Sobota	MUDr.	Helena	Seyčková	Hlinsko	Nádražní	548	
	4.2.	Neděle	MUDr.	Helena	Seyčková	Hlinsko	Nádražní	548	
	10.2.	Sobota	MUDr.	Zdeněk	Dvořáček	Hlinsko	Husova	64	
	11.2.	Neděle	MUDr.	Zdeněk	Dvořáček	Hlinsko	Husova	64	
	17.2.	Sobota	MUDr.	Lubomír	Pecháček	Miřetice		31	Zdravotní středisko
	18.2.	Neděle	MUDr.	Lubomír	Pecháček	Miřetice		31	Zdravotní středisko
	24.2.	Sobota	MUDr.	Michael	Chlud	Skuteč	Smetanova	842	
	25.2.	Neděle	MUDr.	Michael	Chlud	Skuteč	Smetanova	842	
Březen	3.3.*	Sobota	MUDr.	Eva	Konývková	Hlinsko	Nádražní	548	Poliklinika Hlinsko
	4.3.	Neděle	MUDr.	Eva	Konývková	Hlinsko	Nádražní	548	Poliklinika Hlinsko
	10.3.	Sobota	MUDr.	Zora	Dvořáčková	Hlinsko	Husova	64	
	11.3.	Neděle	MUDr.	Zora	Dvořáčková	Hlinsko	Husova	64	
	17.3.	Sobota	MUDr.	Yvona	Chludová	Skuteč	Smetanova	315	
	18.3.	Neděle	MUDr.	Yvona	Chludová	Skuteč	Smetanova	315	
	24.3.	Sobota	MUDr.	Jiří	Janovský	Hlinsko	Wilsonova	590	
	25.3.	Neděle	MUDr.	Jiří	Janovský	Hlinsko	Wilsonova	590	
	31.3.	Sobota	MUDr.	Eva	Krejčí	Krouna		350	

Rozpis zpracoval: Václav M u s i l
vedoucí odboru
školství a zdravotnictví

Pohotovostní služby jsou od 9.00 do 13.00 hodin.